Göttweig (?), 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

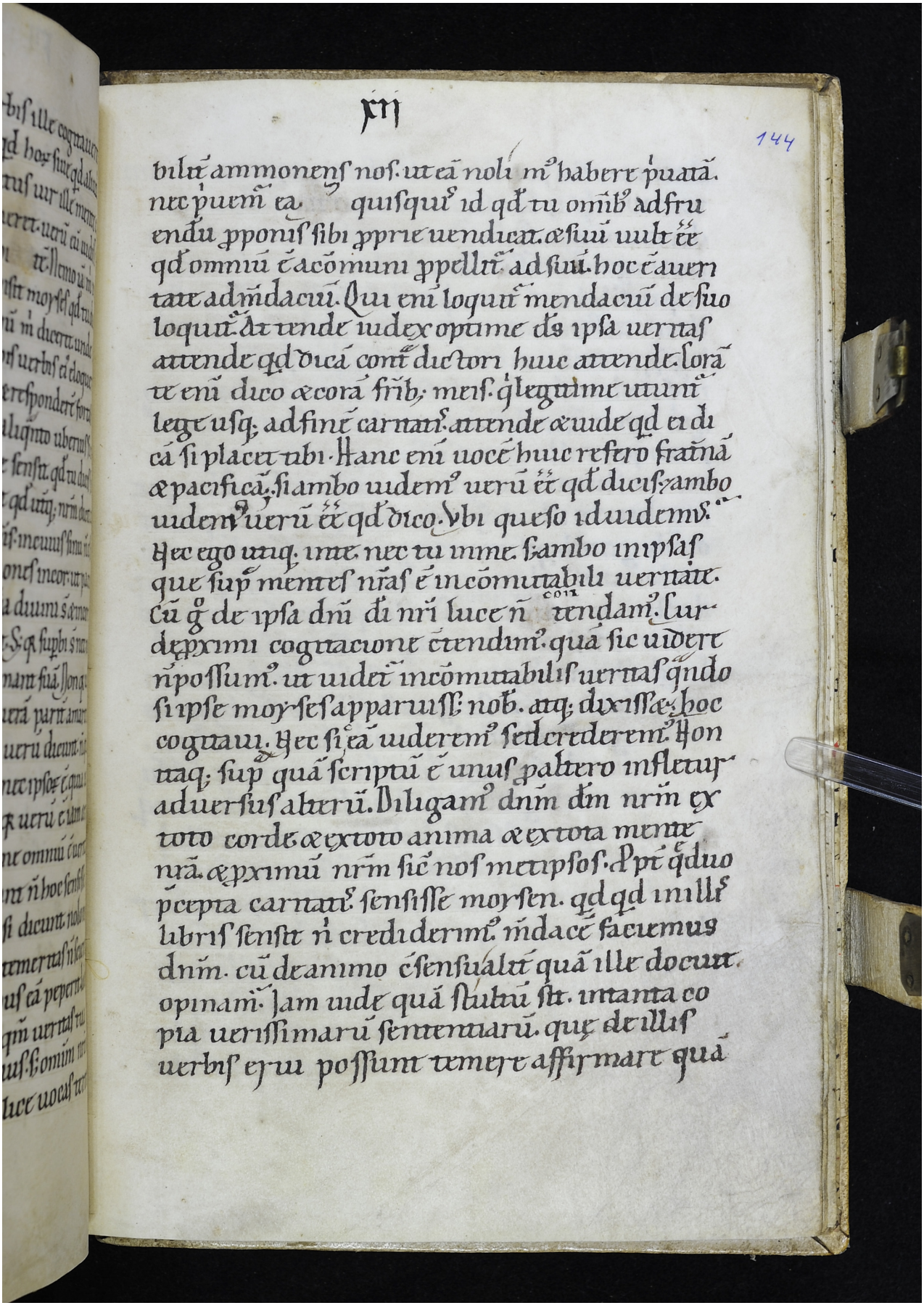

144

bilit ammonens nos. ut ea noli m habere puata.
nec puem ea quisqui id qd tu omib adfru
endu ponis sibi ppie uendicat. esui uult et
qd omniu ē acomuni ppellit adsuu. hoc ē auen
tate admdaciu. Qui enī loquit mendaciū de suo
loquit. Attende iudex optime ds ipsa uerias
attende qd dica cont ductor huic attende. sora
te enī duo ecora frib; meis. q legitime utuntr
lege usq; ad finē carnis. attende eude qd ei di
cā si placet ubi. Hanc enī uocē huic refero fratnā
epacificā. si ambo udem uerū et qd ducis; ambo
udem uerū et qd dico. Vbi queso id udem.
Hec ego utq; inte nec tu inme. si ambo in ipsas
que sup mentes nras ē incomutabili uertate.
cū q de ipsa dnā di nri luce n tendam. cur
dexprimi cogitacione ētendim. qua sic uidert
npossum. ut uidet incomutabilis uertas qndo
si ipse moyses apparuiss: nob. atq; dixisse; hoc
cogitau. Hec si ea uderem sed crederem. Hon
utq; sup qua scriptū ē unus paltero inflectur
aduersus alterū. Diligam dnm dm nrm ex
toto corde exoto anima extota mente
nra. exprimū nrm sic nos metipsos. dpē qduo
pcepta carnis sensisse moysen. qd qd in illis
libris sensit n crediderim. ndace faciemus
dnm. cū deanimo esensuali quā ille docuit.
opinam. Jam ude quā stultū sit. inanta co
pia uerissimaru sententiaru. que de illis
uerbis ejus possunt temere affirmare quā